

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 6ης Οκτωβρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-356/02,

Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, με έδρα τη Βρέμη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον U. Sander, δικηγόρο,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από την Α. Αποστολάκη και τον G. Schneider,

καθού,

έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα στη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου η

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Krafft, SA, με έδρα το Andoain (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον P. Koch Moreno, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Σεπτεμβρίου 2002 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 506/2000-4 και R 581/2000-4) αναφορικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Krafft, SA, και Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 29 Νοεμβρίου 2002,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Απριλίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Απριλίου 2003,

κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 5ης Μαΐου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 5 Ιουνίου 1996, η προσφεύγουσα ζήτησε την καταχώριση κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα «VITAKRAFT».

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 1, 3, 4, 12 και 19 του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 1: «Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, την επιστήμη, τη φωτογραφία, τη γεωργία, την κηπουρική, τη δασονομία, ειδικότερα χημικά προϊόντα και διηθητικό υλικό από χημικές, ορυκτές, φυτικές ουσίες, ακατέργαστα πλαστικά υλικά ή κεραμικά σωματίδια για την προστασία των υδάτων,

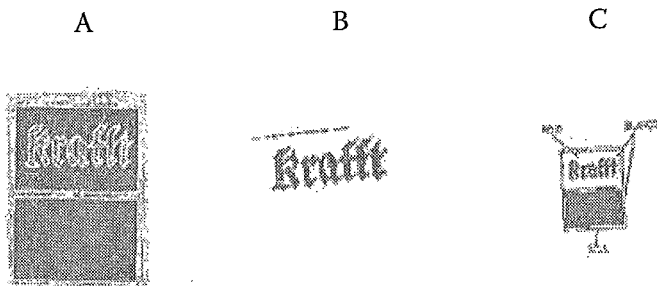
ειδικότερα για ενυδρεία και λιμνούλες κήπου· ακατέργαστες συνθετικές ρητίνες, ακατέργαστα πλαστικά υλικά· λιπάσματα (φυσικά ή τεχνητά)· μίγματα για πυροσβεστήρες· μέσα βαφής (σκληρύνσεως) και χημικά παρασκευάσματα για τη συγκόλληση μετάλλων· χημικά προϊόντα για τη συντήρηση τροφίμων· ύλες βυρσοδεψίας· κολλώδεις ουσίες για τη βιομηχανία»·

- κλάση 3: «Λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ύλες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση, ειδικότερα γυαλόχαρτο για κλωβούς ζώων· σαπούνια· είδη αρωματοποίησης, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά· οδοντόπαστες»·
- κλάση 4: «Βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· συνθέσεις για την απορρόφηση, εμποτισμό και στερέωση σκόνης· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες· κεριά και θρυαλλίδες»·
- κλάση 12: «Οχήματα· μηχανήματα κινήσεως στο έδαφος, στον αέρα ή στο νερό»·
- κλάση 19: «Μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτύμιο· λυόμενες μη μεταλλικές κατασκευές· μη μεταλλικά μνημεία»·

4 Η αίτηση καταχώρισεως σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 30/98, της 27ης Απριλίου 1998.

5 Στις 27 Ιουλίου 1998, η παρεμβαίνουσα άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94.

- 6 Η ανακοπή στηρίχθηκε στα εικονιστικά σήματα που παρατίθενται κατωτέρω:

- 7 Τα σήματα αυτά έγιναν αντικείμενο των ακόλουθων καταχωρίσεων στην Ισπανία:

- καταχώριση αριθ. 1924081 (του σημείου A) της 5ης Μαΐου 1995 για τα ακόλουθα προϊόντα τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 1: «Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, την επιστήμη, τη φωτογραφία, τη γεωργία, την κηπουρική, τη δασοκομία· ακατέργαστες συνθετικές ρητίνες, ακατέργαστα πλαστικά υλικά· λιπάσματα· μίγματα για πυροσβεστήρες· μέσα βαφής (σκληρύνσεως) και χημικά παρασκευάσματα για τη συγκόλληση μετάλλων· χημικά προϊόντα για τη συντήρηση τροφίμων· ύλες βυρσοδεψίας· κολλώδεις ουσίες για τη βιομηχανία, ιδίως αντιπαγωτικά, ψυκτικά υγρά, κολλώδεις ουσίες και πλαίσια στεγανοποιήσεως για τη βιομηχανία, κολλώδη χημικά προϊόντα» (στο εξής: προγενέστερο σήμα A1).
- καταχώριση αριθ. 1924082 (του σημείου A) της 5ης Μαΐου 1995 για τα ακόλουθα προϊόντα τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 3: «Λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ύλες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· σαπούνια· είδη αρωματοποιίας,

αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά· οδοντόπαστες, ιδίως προϊόντα καθαρισμού των κινητήρων και των εξαεριωτών (καρμπυρατέρ) οχημάτων· κερί και προϊόντα στιλβώσεως οχημάτων, σαμπουάν για το πλύσιμο οχημάτων, σαμπουάν για τον καθαρισμό των υφασμάτων των επενδύσεων οχημάτων, προϊόντα για τον καθαρισμό και τη στιλβωση προϊόντων με επικάλυψη χρωμίου, στιλβωτικά και προϊόντα για την ανανέωση στιλπνών προϊόντων, αποσμητικά χώρου για αυτοκίνητα» (στο εξής: προγενέστερο σήμα Α2).

- καταχώριση αριθ. 1160484 (του σημείου Β) της 5ης Σεπτεμβρίου 1987 για τα ακόλουθα προϊόντα τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 4: «Βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· συνθέσεις για την απορρόφηση, εμποτισμό και στερέωση σκόνης· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες· κεριά και θρυαλλίδες» (στο εξής: προγενέστερο σήμα Β).
- καταχώριση αριθ. 1042443 (του σημείου C) της 20ής Φεβρουαρίου 1984 για τα ακόλουθα προϊόντα τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 12: «Οχήματα· μηχανήματα κινήσεως στο έδαφος, στον αέρα ή στο νερό· κινητήρες για επίγεια οχήματα» (στο εξής: προγενέστερο σήμα C1).
- καταχώριση αριθ. 1052802 (του σημείου C) της 20ής Ιουλίου 1984 για τα ακόλουθα προϊόντα τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 19: «Μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτύμιο· λυόμενες μη μεταλλικές κατασκευές· μη μεταλλικά μνημεία» (στο εξής: προγενέστερο σήμα C2).

⁸ Η προσφεύγουσα ζήτησε την εκ μέρους της παρεμβαίνουσας απόδειξη ότι τα προγενέστερα σήματα Β, C1 και C2 είχαν αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94. Κατόπιν αυτού του αιτήματος, η παρεμβαίνουσα κατέθεσε 18 καταλόγους που αφορούσαν διάφορα από τα προϊόντα της.

- 9 Με την απόφαση 317/2000, της 24ης Φεβρουαρίου 2000, το τμήμα ανακοπών δέχθηκε μερικώς την ανακοπή, αποδεχόμενο την ταυτότητα των προϊόντων που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 1 και 3, και αναγνώρισε την ομοιότητα των σημείων, καταλήγοντας στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως. Αντιθέτως, απέρριψε την ανακοπή καθόσον αυτή αφορούσε τα περιλαμβανόμενα στις κλάσεις 4, 12 και 19 προϊόντα, με το σκεπτικό ότι η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε επαρκώς τη χρήση των προγενεστέρων σημάτων B, C1 και C2, ιδίως όσον αφορά την έκταση και τη διάρκεια της χρήσεως.
- 10 Στις 26 Απριλίου 2000, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών προβάλλοντας κυρίως τον ισχυρισμό ότι πεπλανημένως το τμήμα ανακοπών έκρινε ανεπαρκή την απόδειξη της χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων για τα περιλαμβανόμενα στις οι κλάσεις 4, 12 και 19 προϊόντα. Προβάλλοντας, εξάλλου, την ομοιότητα μεταξύ των περιλαμβανομένων στις κλάσεις 1 και 3 προϊόντων, των καλυπτομένων από τα προγενέστερα σήματα, και των αμφισβητούμενων προϊόντων, των περιλαμβανομένων στις κλάσεις 4, 12 και 19, όπως ειδικότερα καθορίζονται στην αίτηση καταχωρίσεως, η παρεμβαίνουσα ζήτησε την απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως και για τα περιλαμβανόμενα στις κλάσεις 4, 12 και 19 προϊόντα.
- 11 Με δικόγραφο της 5ης Μαΐου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών προβάλλοντας κυρίως την αιτίαση ότι το τμήμα ανακοπών δέχθηκε την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των σημείων.
- 12 Με απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2002 εκδοθείσα επί των συνεκδικασθεισών υποθέσεων R 506/2000-4 και R 581/2000-4 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ, κρίνοντας ότι είχε αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση των σημάτων B και C2 της παρεμβαίνουσας, για μέρος των προϊόντων, συγκεκριμένα για τα «λίπη και έλαια κινητήρων· λιπαντικά», τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 4, καθώς και για τα «εξισωτικά κονιάματα και παχύρρευστα υγρά κατασκευών», τα περιλαμβανόμενα στην κλάση 19, ακύρωσε μερικώς την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Διαπίστωσε την ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων «βιομηχανικά έλαια και λίπη, λιπαντικά, καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες», των περιλαμβανομένων στην κλάση 4, στα οποία αναφέρεται η αίτηση

καταχωρίσεως του σήματος, και των προϊόντων για τα οποία αποδείχθηκε η χρήση του προγενέστερου σήματος Β. Εξάλλου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στην ύπαρξη ομοιότητας μεταξύ των «προϊόντων καθαρισμού», των περιλαμβανομένων στην κλάση 3 και καλυπτομένων από το προγενέστερο σήμα Α2 και των «συνθέσεων για την απορρόφηση, εμποτισμό και στερέωση σκόνης», των περιλαμβανομένων στην κλάση 4 και οριζομένων στην αίτηση καταχωρίσεως. Επιπροσθέτως, διαπίστωσε ομοιότητα μεταξύ των προϊόντων «μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτύμιο» στα οποία αναφέρεται το αιτούμενο σήμα και των «εξισωτικών κονιαμάτων και παχύρρευστων υγρών», για τα οποία η παρεμβαίνουσα απέδειξε τη χρήση του προγενέστερου σήματος C2. Αντιθέτως, κρίνοντας ότι ορθώς η απόφαση του τμήματος ανακοπών δέχθηκε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως λόγω της ομοιότητας των σημείων και των προϊόντων για τα οποία πρόκειται, το τμήμα προσφυγών απέρριψε στο σύνολό της την προσφυγή της προσφεύγουσας. Εξάλλου, απέρριψε μερικώς την προσφυγή της παρεμβαίνουσας, πρώτον, με το σκεπτικό ότι αυτή δεν απέδειξε ούτε σοβαρή χρήση του προγενέστερου σήματος C1 ούτε των προγενεστέρων σημάτων Β και C2 για προϊόντα άλλα πλην των «λιπών και ελαίων για κινητήρες· λιπαντικών» (κλάση 4) και των «εξισωτικών κονιαμάτων και παχύρρευστων υγρών κατασκευών» (κλάση 19) και, δεύτερον, καθόσον ορισμένα από τα αμφισβητούμενα προϊόντα τα εμπύπτοντα στις κλάσεις 4, 12 και 19 δεν ήταν όμοια με τα προϊόντα που είχαν καθοριστεί για τα προγενέστερα σήματα Α1, Α2 και C2, τα εμπύπτοντα στις κλάσεις 1, 3 και 19. Ειδικότερα, απορρίφθηκε η καταχώριση κοινοτικού σήματος για τα ακόλουθα προϊόντα, τα περιλαμβανόμενα στην αίτηση κοινοτικού σήματος: όλα τα εμπύπτοντα στις κλάσεις 1 και 3 του Διακανονισμού της Νίκαιας προϊόντα, καθώς και τα «βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· συνθέσεις για την απορρόφηση, εμποτισμό και στερέωση σκόνης· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες» (κλάση 4) και «μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτύμιο» (κλάση 19).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 13 Στις 8 Ιανουαρίου 2003, η παρεμβαίνουσα ζήτησε να οριστεί η αγγλική ως γλώσσα διαδικασίας. Δεδομένου ότι το δικόγραφο της προσφυγής και η σχετική αίτηση καταχωρίσεως έχουν συνταχθεί στη γερμανική, το αίτημα αυτό απορρίφθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 131, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, η δε γερμανική ορίστηκε ως γλώσσα διαδικασίας.

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει μερικώς την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτή γίνεται δεκτή η προσφυγή της εταιρίας Krafft, SA, και δεν γίνεται δεκτή η δική της προσφυγή.

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή.

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 και του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1): ο δεύτερος λόγος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου, του αντλούμενου από παράβαση του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 και του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε ότι τα προγενέστερα σήματα αποτέλεσαν αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως όσον αφορά τα προϊόντα «λίπη και έλαια για κινητήρες λιπαντικά» και «εξισωτικά κονιάματα και παχύρρευστα υγρά κατασκευών».
- 18 Όσον αφορά τον κατάλογο τον σχετικό με τα έλαια για κινητήρες, ο οποίος προβάλλεται ότι τυπώθηκε το 1992, αυτός δεν εμπίπτει στην κρίσιμη περίοδο, η οποία περιλαμβάνεται από 28 Απριλίου 1993 έως 28 Απριλίου 1998.
- 19 Αντιθέτως, οι προβαλλόμενοι ως τυπωθέντες κατά τα έτη 1993, 1994 και 1996 κατάλογοι δεν περιλαμβάνουν, κατά την προσφεύγουσα, κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει η χρήση των προγενεστέρων σημάτων για τα προϊόντα «λίπη και έλαια για κινητήρες» τα εμπίπτοντα στην κλάση 4, ή για τα προϊόντα «εξισωτικά κονιάματα και παχύρρευστα υγρά κατασκευών» τα εμπίπτοντα στην κλάση 19.
- 20 Η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι οι κατάλογοι αυτοί περιλαμβάνουν ορισμένες ενδείξεις για «λιπαντικά». Υποστηρίζει, όμως, ότι οι ενδείξεις αυτές δεν πληρούν τις απαιτήσεις που θέτει ο κανόνας 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95. Οι αποδείξεις αφορούν μόνον τα έτη 1993 έως 1996 και όχι τα έτη 1997 και 1998. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όταν οι αποδείξεις περί της χρήσεως του σήματος αφορούν ένα μέρος μόνο της κρίσιμης περιόδου, απαιτείται ο δικαιούχος των προγενεστέρων σημάτων να αποδείξει ότι τουλάχιστον, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, η χρήση αυτή ήταν σημαντική. Η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε κανένα βάσιμο στοιχείο ως προς την έκταση της χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων.

21 Το ΓΕΕΑ υπογράμμισε ότι από τέσσερις καταλόγους που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα κατά τη διαδικασία ανακοπής μπορούν να συναχθούν συμπεράσματα ως προς τη διάρκεια, τη φύση και τον τόπο της χρήσεως, ειδικότερα:

- από τον κατάλογο 1, υπό τον τίτλο «Emergiendo con fuerza», τον αναφερόμενο στα έλαια για κινητήρες, και εκτυπωθέντα το 1992, ο οποίος περιλαμβάνει ένδειξη κατά την οποία οι αναγραφόμενες τιμές θα αρχίσουν να εφαρμόζονται από τον Ιανουάριο 1993.

- από τον κατάλογο 2, υπό τον τίτλο «Lubricantes para automoción», ο οποίος αφορά τα λιπαντικά και ο οποίος εκδόθηκε το 1993.

- από τον κατάλογο 3, υπό τον τίτλο «Lubricantes automoción», του 1994, ο οποίος αφορά τα λίπη και τα λιπαντικά.

- από τον κατάλογο 4, υπό τον τίτλο «Suelos industriales», του 1997, περί εξισωτικών κονιαμάτων και παχύρρευστων υγρών κατασκευών.

22 Αντιθέτως, το ΓΕΕΑ αμφιβάλλει περί του αν οι κατάλογοι αυτοί περιλαμβάνουν χρήσιμες ενδείξεις όσον αφορά την έκταση της χρήσεως των προγενεστέρων σημάτων, ενδείξεις απαιτούμενες δυνάμει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95 προκειμένου να γίνει διάκριση μεταξύ της ουσιαστικής χρήσεως των σημάτων και μιας καθαρώς εικονικής χρήσεως. Κατά το ΓΕΕΑ, η εκτύπωση διαφημιστικού υλικού μπορεί, κατ' αρχήν, να αποτελέσει επαρκές αποδεικτικό στοιχείο. Εντούτοις, το ΓΕΕΑ αμφιβάλλει ως προς την ανάγκη παροχής ενδείξεων σχετικών με την έκταση της διανομής των διαφημιστικών μέσων. Παραδέχεται ότι τέτοιες ενδείξεις δεν υπάρχουν στην παρούσα υπόθεση.

- 23 Η παρεμβαίνουσα υιοθετεί τη συλλογιστική του τμήματος προσφυγών. Υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι τηρήθηκαν οι απαιτήσεις του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2886/95. Ο προσδιορισμός και η απόδειξη του τόπου της χρήσεως προκύπτουν από την παράθεση των αντιπροσώπων της παρεμβαίνουσας στις διάφορες πόλεις της Ισπανίας. Ο προσδιορισμός και η απόδειξη της χρήσεως προκύπτουν από τις ημερομηνίες εκτυπώσεως των καταλόγων. Όσον αφορά τη φύση της χρήσεως, οι εν λόγω κατάλογοι περιελάμβαναν τα προϊόντα τα φέροντα τα προγενέστερα σήματα Β και C2.
- 24 Η παρεμβαίνουσα παραδέχθηκε, κατά την προφορική διαδικασία, ότι οι κατάλογοι δεν περιείχαν καμία ένδειξη ως προς την έκταση της χρήσεως. Επιπροσθέτως, δεν επέμεινε στο επιχείρημα κατά το οποίο η απόδειξη της χρήσεως προκύπτει από το γεγονός ότι τα σήματα αυτά ήταν γνωστά στην ισπανική αγορά. Εντούτοις, υπογραμμίζει ότι εκείνο και μόνο που απαιτείται είναι να αποδειχθεί ότι η χρήση των προγενεστέρων σημάτων Β και C2 δεν ήταν εικονική χρήση με μοναδικό σκοπό τη διατήρηση της καταχωρίσεώς τους. Η παρεμβαίνουσα προσέθεσε, πάντοτε κατά την προφορική διαδικασία, ότι, κατά την ακολουθούμενη από το ΓΕΕΑ πρακτική, επιβάλλεται η προσκόμιση αντικειμενικών αποδείξεων, όπως, π.χ., καταλόγων ή τιμολογίων. Διευκρίνισε ότι τα τιμολόγια της περιείχαν απλώς την ονομασία των προϊόντων, χωρίς αναφορά του σήματος, καθόσον αυτή εμπορεύεται αποκλειστικώς προϊόντα του σήματος Krafft, οπότε το σήμα δεν διακρίνει τα διάφορα προϊόντα αυτής. Προς τούτο η παρεμβαίνουσα προτίμησε να αποδείξει τη χρήση των προγενεστέρων σημάτων μέσω του διαφημιστικού υλικού που κατέθεσε κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 25 Όπως προκύπτει από την ένατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, ο νομοθέτης έκρινε ότι η προστασία του προγενέστερου σήματος δικαιολογείται μόνον εφόσον αυτό έχει πράγματι χρησιμοποιηθεί. Σύμφωνα με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, το άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 προβλέπει ότι ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος μπορεί να απαιτήσει την απόδειξη ότι έγινε ουσιαστική χρήση του προγενεστέρου σήματος στο έδαφος

εντός του οποίου το σήμα προστατεύοταν κατά τα πέντε έτη που προηγήθηκαν της δημοσίευσής της αιτήσεως για την καταχώριση κοινοτικού σήματος κατά της οποίας έχει ασκηθεί ανακοπή [απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002, T-39/01, *Kabushiki Kaisha Fernandes κατά ΓΕΕΑ — Harrison (HIWATT)*, Συλλογή 2002, σ. II-5233, σκέψη 34].

- 26 Όπως προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 2003, C-40/01, *Ansul* (Συλλογή 2003, σ. I-2439, σκέψη 43), συντρέχει ουσιαστική χρήση ενός σήματος οσάκις το σήμα χρησιμοποιείται σύμφωνα με τη βασική του λειτουργία, που είναι η εγγύηση της ταυτότητας προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, με σκοπό τη δημιουργία ή τη διατήρηση ζήτησεως για τα εν λόγω προϊόντα και υπηρεσίες, αποκλείοντας τη συμβολική χρήση που αποσκοπεί απλώς στη διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα. Εξάλλου, η προϋπόθεση περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος απαιτεί το σήμα αυτό, όπως προστατεύεται στην οικεία επικράτεια, να χρησιμοποιείται δημόσια και προς τα έξω [απόφαση *Ansul*, σκέψη 37, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Μαρτίου 2003, T-174/01, *Goulbourn κατά ΓΕΕΑ — Redcats (Silk Cocoon)*, Συλλογή 2003, σ. II- 789, σκέψη 39].
- 27 Δυνάμει του κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, η απόδειξη της χρήσεως πρέπει να αφορά τον τόπο, τη διάρκεια, την έκταση και τη φύση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος.
- 28 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έχει αποφανθεί ότι η ουσιαστική χρήση ενός σήματος δεν αποδεικνύεται από πιθανότητες ή εικασίες, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένα και αντικειμενικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την αποτελεσματική και επαρκή χρήση του σήματος στην οικεία αγορά (προαναφερθείσα απόφαση *HIWATT*, σκέψη 47).
- 29 Βάσει αυτών των σκέψεων πρέπει να κριθεί αν, εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε, χωρίς πλάνη περί το δίκαιο, ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση των προγενεστέρων σημάτων B και C2 για τα προϊόντα «λίπη και έλαια για κινητήρες λιπαντικά» (κλάση 4), καθώς και για τα προϊόντα «εξισωτικά κονιάματα και παχύρρευστα υγρά κατασκευών» (κλάση 19). Το Πρωτοδικείο επισημαίνει, σχετικώς, ότι η παρεμβαίνουσα δεν προσήψε στο

τμήμα προσφυγών ότι εξέλαβε τα προγενέστερα αυτά σήματα ως καταχωρισμένα για εκείνα μόνο τα προϊόντα για τα οποία, κατά το τμήμα προσφυγών, η παρεμβαίνουσα είχε συγκεκριμένα αποδείξει τη χρήση και όχι για ολόκληρη την κατηγορία στην οποία περιλαμβάνονται τα προϊόντα αυτά και για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα. Όσον αφορά το προγενέστερο σήμα C1 και τα λοιπά προϊόντα τα οποία αφορούν τα προγενέστερα σήματα Β και C2, δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν αμφισβήτησε τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι δεν αποδείχθηκε η χρήση των σημάτων, η διαπίστωση αυτή δεν περιλαμβάνεται στο αντικείμενο της παρούσας διαφοράς.

30 Επιβάλλεται προκαταρκτικώς να τονιστεί ότι, δεδομένου ότι η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στις 27 Απριλίου 1998, η πενταετής περίοδος εκτείνεται από 27 Απριλίου 1993 έως 26 Απριλίου 1998. Επίσης, δεδομένου ότι τα προγενέστερα σήματα Β και C2 προστατεύονταν από ισπανικές καταχωρίσεις, η οικεία επικράτεια είναι εκείνη της Ισπανίας. Επομένως, η παρεμβαίνουσα υποχρεούται να αποδείξει ότι τα προγενέστερα σήματά της χρησιμοποιήθηκαν στην ισπανική αγορά μεταξύ 27 Απριλίου 1993 και 26 Απριλίου 1998.

31 Το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε στη σκέψη 14 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν συνέτρεχε λόγος αμφισβητήσεως του γεγονότος ότι οι κατάλογοι που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα αποδεικνύουν την εμπορία, κατά την κρίσιμη περίοδο, των παρουσιαζομένων στους καταλόγους αυτούς προϊόντων υπό το αντίστοιχο σήμα. Έκρινε, επίσης, στη σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι κατάλογοι φέροντες ημερομηνίες περιλαμβανόμενες στην κρίσιμη περίοδο, οι οποίοι παρουσιάζουν τα προϊόντα που έθεσε στο εμπόριο η ανακόπτουσα και το σήμα, όπως αυτό προστατεύεται, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο το σήμα έχει τεθεί επί των προϊόντων, οι οποίοι περιέχουν κατάλογο των αντιπροσώπων της ανακόπτουσας και οι οποίοι συνδέουν την ανακόπτουσα και το σήμα του οποίου είναι δικαιούχος αποδεικνύουν επαρκώς, κατά τις απαιτήσεις του άρθρου 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ότι το προγενέστερο σήμα είχε αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως.

32 Ο συλλογισμός αυτός είναι πεπλανημένος, καθόσον στηρίζεται σε τεκμήρια.

- 33 Από την παρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 26 νομολογία προκύπτει ότι εκείνο που επιβάλλεται να εξεταστεί είναι αν η παρεμβαίνουσα απέδειξε, κατά τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ, ότι τα προγενέστερα σήματά της Β και C2, όπως αυτά προστατεύονται, χρησιμοποιήθηκαν, εντός της σχετικής επικράτειας, δημοσίως και προς τα έξω, με σκοπό τη δημιουργία ή τη διατήρηση ζήτησεως για τα προϊόντα που προσδιορίζουν τα εν λόγω σήματα. Κατά τον κανόνα 22, παράγραφος 2, του κανονισμού 2868/95, η απόδειξη αυτή πρέπει να αφορά, μεταξύ άλλων, την έκταση αυτής της χρήσεως. Τέλος, δεν αρκεί να εμφανίζεται ως προφανής ή αξιόπιστη η ουσιαστική χρήση του σήματος, αλλά απαιτείται να προσκομιστεί η απόδειξη αυτής της χρήσεως.
- 34 Εν προκειμένω, από τους καταλόγους που κατατέθηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν αποδεικνύεται ούτε το γεγονός ότι αυτοί διανεμήθηκαν σε δυνητικούς Ισπανούς πελάτες, ούτε το εύρος της διανομής της οποίας ενδεχομένως έτυχαν, ούτε η ποσότητα των πωλήσεων που πραγματοποίησαν τα προστατευόμενα από το σήμα προϊόντα. Η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε στοιχεία, στηριζόμενα σε αποδείξεις, από τα οποία να μπορούν να συναχθούν, σχετικώς, χρήσιμα συμπεράσματα. Πράγματι, η ύπαρξη και μόνο αυτών των καταλόγων θα μπορούσε, στην καλύτερη περίπτωση, να καταστήσει προφανές ή αξιόπιστο το γεγονός ότι τα προστατευόμενα από τα προγενέστερα σήματα προϊόντα διατέθηκαν στο εμπόριο ή, τουλάχιστον, ότι διατέθηκαν εντός της οικείας επικράτειας, δεν μπορεί, όμως, να αποτελέσει απόδειξη αυτού του γεγονότος.
- 35 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ως επαρκή απόδειξη τους καταλόγους που κατέθεσε η παρεμβαίνουσα, παρέλκει δε να εξεταστεί αν οι κατάλογοι περιέχουν επαρκείς ενδείξεις όσον αφορά τα προϊόντα «λίπη και έλαια για κινητήρες» και τα προϊόντα «εξισωτικά κονιόματα και παχύρρευστα υγρά κατασκευών» ή όσον αφορά τη διάρκεια της χρήσεως.
- 36 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος της προσφεύγουσας είναι βάσιμος. Κατά συνέπεια, πεπλανημένως το τμήμα προσφυγών δέχθηκε μερικώς την προσφυγή της παρεμβαίνουσας κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών. Επομένως, επιβάλλεται να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον γίνεται δεκτή η προσφυγή της παρεμβαίνουσας ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τα προϊόντα «βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων

και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες» (κλάση 4) και τα προϊόντα «Μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτόμιο» (κλάση 19), που περιλαμβάνονται στην αίτηση κοινοτικού σήματος.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε πεπλανημένη συγκριτική ανάλυση των δύο σημείων περί των οποίων πρόκειται.
- 38 Πρώτον, τα προγενέστερα σήματα είναι σήματα λεκτικά και εικονιστικά, αποτελούμενα από ένα ορθογώνιο ερυθρού, κυανού και λευκού χρώματος, χωρισμένο σε δύο ίσα μέρη εκ των οποίων το άνω μέρος αποτελείται από την επιγραφή «krafft» με λευκά στοιχεία επί ερυθρού φόντου, το δε κάτω τμήμα αποτελείται από μια κυανή επιφάνεια. Καίτοι η προσφεύγουσα δέχεται ότι το διακριτικό και κύριο στοιχείο των προγενεστέρων σημάτων είναι η επωνυμία «Krafft», υποστηρίζει ότι πεπλανημένως το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο μέσος καταναλωτής αγνοεί πλήρως και λησμονεί το στοιχείο το σχετικό με τη γραφική αυτή παράσταση.
- 39 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι κατά τη νομολογία, το σήμα γίνεται αντιληπτό ως σύνολο. Ο μέσος καταναλωτής δεν προχωρεί σε ανάλυση των λεπτομερειών του. Επομένως, η προσφεύγουσα αποκρούει την άποψη του τμήματος προσφυγών ότι ο Ισπανός καταναλωτής θα διαχωρίσει το αιτούμενο σήμα στα στοιχεία «vita» και «kraft». Επιπροσθέτως, ακόμα και αν υποτεθεί ότι ο καταναλωτής θα προχωρήσει σε έναν τέτοιο διαχωρισμό, αυτό δεν σημαίνει ότι θα αγνοήσει τον όρο «vita» και θα συγκρατήσει μόνον τον όρο «kraft». Από αυτής

της απόψεως, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η λέξη «vita» δεν είναι περιγραφική των προϊόντων τα οποία αφορά το αιτούμενο σήμα. Κατά την άποψή της, καίτοι το συστατικό μέρος ενός σύνθετου σήματος, περιγραφικού των προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό, δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να θεωρηθεί ως κύριο στοιχείο του σήματος, εντούτοις η άποψη αυτή δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση. Επομένως, η λέξη «vita» δεν καταλαμβάνει μια δευτερεύουσα θέση. Κατά συνέπεια, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα επίμαχα σήματα παρουσιάζουν, από απόψεως γραφικών και λεκτικών στοιχείων, επαρκείς διαφορές ώστε να διακρίνονται μεταξύ τους.

40 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα επίμαχα σημεία διαφέρουν επαρκώς από ακουστικής πλευράς, δεδομένου ότι το αιτούμενο σήμα θα προφέρεται «vitakraft», ενώ το λεκτικό στοιχείο των προγενέστερων σημείων προφέρεται «kraft».

41 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται προφανής διαφορά στη σύλληψη των δύο αυτών σημείων. Τα προγενέστερα σημεία γίνονται αντιληπτά, από τον Ισπανό καταναλωτή, ως απλή φανταστική επωνυμία. Αντιθέτως, το αιτούμενο σήμα παραπέμπει στην έννοια της ζωτικότητας (στην ισπανική γλώσσα: vitalidad) ή στο επίθετο ζωτικός (στην ισπανική γλώσσα: vital).

42 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα συμερίζονται πλήρως τη συλλογιστική του τμήματος προσφυγών.

43 Η παρεμβαίνουσα υπογραμμίζει, μεταξύ άλλων, ότι το πρόθεμα «vita» αποτελεί τρέχουσα έννοια με ασθενή διακριτικό χαρακτήρα και ότι, στην ισπανική γλώσσα, ο τόνος στην προφορά της λέξεως «vitakraft» τίθεται στη συλλαβή «kraft».

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος που προέβαλε η προσφεύγουσα είναι βάσιμος, επιβάλλεται απλώς να εξεταστεί ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του αιτουμένου σημείου και των προγενέστερων σημάτων A1 και A2 (στο εξής: προγενέστερα σήματα), ως προς τα οποία δεν ισχύει η απαίτηση της αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως, καθόσον, κατά την ημερομηνία δημοσίευσως της αιτήσεως κοινοτικού σήματος, ήταν καταχωρισμένα από μικρότερη της πενταετίας περίοδο (άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94).
- 45 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος αποκλείεται η καταχώριση του αιτουμένου σήματος στην περίπτωση κατά την οποία, λόγω της ταυτότητάς του ή της ομοιότητάς του με το προγενέστερο σήμα ή της ταυτότητας ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζονται με τα δύο σήματα, υφίσταται κίνδυνος σύγχυσης του κοινού εντός της επικράτειας στην οποία προστατεύεται το προγενέστερο σήμα.
- 46 Κατά πάγια νομολογία, συνιστά κίνδυνο συγχύσεως ο κίνδυνος να πιστέψει το κοινό ότι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες περί των οποίων πρόκειται προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες επιχειρήσεις.
- 47 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, κατά τον τρόπο κατά τον οποίο το οικείο κοινό προσλαμβάνει τα σημεία και τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες περί των οποίων πρόκειται, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών παραγόντων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, καθώς και την παρατιθέμενη νομολογία].

- 48 Επιβάλλεται να τονιστεί ότι οι διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών οι σχετικές με την ομοιότητα των προϊόντων δεν αμφισβητήθηκαν ούτε από την προσφεύγουσα ούτε από την παρεμβαίνουσα. Συνεπώς, η απόφαση επί της προσφυγής εξαρτάται από το αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως λόγω ομοιότητας των σημείων. Ο έλεγχος της ομοιότητας των σημείων αφορά όλα τα προϊόντα στα οποία αναφέρεται η αίτηση κοινοτικού σήματος και τα οποία εμπίπτουν στις κλάσεις 1 και 3 του Διακανονισμού της Νίκαιας καθώς και τις «συνθέσεις για την απορρόφηση, εμποτισμό και στερέωση σκόνης» (κλάση 4), που το τμήμα προσφυγών είχε κρίνει ως όμοια με τα «παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση», τα προστατευόμενα από το προγενέστερο σήμα Α2 και εμπίπτοντα στην κλάση 3.
- 49 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, Τ-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. ΙΙ-4335, σκέψη 47, καθώς και την παρατιθέμενη νομολογία].
- 50 Όσον αφορά, πρώτον, την οπτική πτυχή των προγενεστέρων σημάτων, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το κυρίαρχο στοιχείο των σημάτων αυτών, παρά τον εικονιστικό τους χαρακτήρα, αποτελείται από τη λέξη «Krafft». Πράγματι, τα εικονιστικά στοιχεία των προγενεστέρων σημείων, ειδικότερα ο τρόπος γραφής της λέξεως «Krafft», αφενός, και τα ορθογώνια χρώματος κυανού και ερυθρού, αφεντέρου, δεν είναι αρκούντως σημαντικά ώστε να αποσπασούν περισσότερο την προσοχή του καταναλωτή απ' ό,τι το λεκτικό στοιχείο που περιέχουν.
- 51 Το αιτούμενο σημείο αποτελείται, έτσι όπως αυτό γίνεται αντιληπτό από έναν ισπανόφωνο καταναλωτή, από λέξη συντιθέμενη από δύο στοιχεία, το πρώτο των οποίων είναι ο όρος «vita» και το δεύτερο ο όρος «kraft». Το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ένας καταναλωτής, αντιλαμβανόμενος το λεκτικό σημείο, θα το αναλύσει σε δύο λεκτικά στοιχεία τα οποία, γι' αυτόν,

υποδηλώνουν μια συγκεκριμένη έννοια ή ομοιάζουν προς λέξεις τις οποίες γνωρίζει. Ειδικότερα, ένας ισπανόφωνος καταναλωτής θα αντιληφθεί τον όρο «vita» ως αναφερόμενο σε λέξεις όπως «ζωτικότητα» ή «ζωτικός» (στην ισπανική: vitalidad ή vital). Αντιθέτως, ενώ ο όρος «kraft» σημαίνει «ισχύς» σε ορισμένες γλώσσες, μεταξύ των οποίων στη γερμανική, δεν σημαίνει όμως κάτι στην ισπανική γλώσσα.

52 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά κανόνα, ένας φανταστικός όρος έλκει περισσότερο την προσοχή του καταναλωτή [βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 43, επιβεβαιωθείσα με τη διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2004, C-3/03 P, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2003, σ. I-3657]. Το Πρωτοδικείο υπογράμμισε, επίσης, ότι, κατά κανόνα, το κοινό δεν θα θεωρήσει ένα περιγραφικό στοιχείο, που αποτελεί τμήμα ενός σύνθετου σήματος, ως το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλείται από αυτό [απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, José Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 53]. Κατ' αναλογία, οι σκέψεις αυτές ισχύουν και για στοιχεία έχοντα πολύ γενική σημασία που υποδηλώνουν θετική κρίση για την ποιότητα ενός μεγάλου φάσματος διαφορετικών προϊόντων ή υπηρεσιών. Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, για το ισπανικό κοινό ο όρος «vita» εμπίπτει σ' αυτή την κατηγορία στοιχείων.

53 Συνεπώς, στην ισπανική γλώσσα, το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σημείου είναι το δεύτερο τμήμα, «kraft», καθόσον πρόκειται για φανταστικό όρο, και για το κοινό στο οποίο απευθύνεται το σημείο, το πρώτο του μέρος, «vita», έχει ένα λιγότερο διακριτικό χαρακτήρα.

54 Από φωνητικής απόψεως, τα προγενέστερα σήματα προφέρονται «Krafft». Αντιθέτως, το αιτούμενο σημείο αποτελείται από τρεις συλλαβές («vi», «ta» και «kraft»). Για τους λόγους που αναπτύχθηκαν στις σκέψεις 52 και 53 ανωτέρω, το οικείο κοινό θα αντιληφθεί την τελευταία συλλαβή του αιτουμένου σημείου, δηλαδή τη λέξη «kraft», ως αποτελούσα το κυρίαρχο στοιχείο του λεκτικού σημείου VITAKRAFT.

- 55 Επομένως, τόσο από οπτικής όσο και από ακουστικής απόψεως, το κυρίαρχο στοιχείο του αιτουμένου σημείου «kraft», και το λεκτικό στοιχείο των προγενεστέρων σημάτων, «Krafft», είναι ομοειδή ή ακόμα ταυτόσημα, καθόσον τα δύο «f» της λέξεως «Krafft» δεν συνεπάγονται φωνητική διαφοροποίηση που να γίνεται αντιληπτή ούτε αρκετή οπτική διαφοροποίηση που να αποκλείει τα στοιχεία οπτικής ομοιότητας που εκτέθηκαν ανωτέρω.
- 56 Όσον αφορά τη νοηματική πτυχή, καίτοι η λέξη «vita» παραπέμπει στην ιδέα της «ζωτικότητας» ή στο επίθετο «ζωτικός», εντούτοις το σημείο VITAKRAFT δεν έχει συγκεκριμένη έννοια στην ισπανική γλώσσα. Δεδομένου ότι ούτε το αιτούμενο σήμα ούτε τα προγενέστερα σήματα έχουν συγκεκριμένη σημασία στη γλώσσα αυτή, δεν μπορεί να εντοπιστεί μια νοηματική διαφοροποίηση μεταξύ των δύο αυτών σημείων.
- 57 Επομένως, όσον αφορά το οικείο κοινό, το οποίο αποτελείται από ισπανόφωνους καταναλωτές, τα εν λόγω σημεία είναι όμοια από οπτικής και φωνητικής απόψεως. Καθόσον τα προϊόντα που αφορούν τα εν λόγω σήματα είναι ταυτόσημα ή λίαν ομοειδή, δεν συνιστά πλάνη περί το δίκαιο η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενεστέρων σημάτων που περιλαμβάνουν το στοιχείο «Krafft» και του αιτουμένου σήματος VITAKRAFT, όσον αφορά το σύνολο των προϊόντων που εμπίπτουν στις κλάσεις 1 και 3 και στα οποία αναφέρεται η αίτηση κοινοτικού σήματος, καθώς και τις «συνθέσεις για την απορρόφηση, εμποτισμό και στερέωση σκόνης» που εμπίπτουν στην κλάση 4.
- 58 Συνεπώς, επιβάλλεται να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της προσφεύγουσας.
- 59 Κατά συνέπεια, η προσφυγή είναι βάσιμη μόνον καθόσον το τμήμα προσφυγών έκρινε, πεπλανημένως, ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση των προγενεστέρων σημάτων Β, που αφορούν τα προϊόντα «λίπη και έλαια για κινητήρες· λιπαντικά» (κλάση 4), και C2, που αφορούν τα προϊόντα «εξισωτικά κονιάματα και παχύρρευστα υγρά κατασκευών» (κλάση 19). Επομένως, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον δέχεται την προσφυγή της

παρεμβαίνουσας ενώπιον του τμήματος προσφυγών όσον αφορά τα προϊόντα «βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες» (κλάση 4) και τα προϊόντα «μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· άσφαλτος, πίσσα και βιτύμιο» (κλάση 19), τα περιλαμβανόμενα στην αίτηση κοινοτικού σήματος. Κατά τα λοιπά, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁶⁰ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.
- ⁶¹ Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα, όπως και το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, ηττήθηκαν εν μέρει. Επομένως, πρέπει να διαταχθεί ότι οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφαίνεται:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα,

σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 4ης Σεπτεμβρίου 2002 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 506/2000-4 και R 581/2000-4) όσον αφορά τα προϊόντα «βιομηχανικά έλαια και λίπη· λιπαντικά· καύσιμα (συμπεριλαμβανομένων και των καυσίμων για κινητήρες) και φωτιστικές ουσίες» (κλάση 4) και τα προϊόντα «μη μεταλλικά υλικά κατασκευών· μη μεταλλικοί άκαμπτοι σωλήνες κατασκευών· ασφαλτος, πίσσα και βιτύμιο» (κλάση 19), τα περιλαμβανόμενα στην αίτηση κοινοτικού σήματος.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Pirrung

Meij

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Οκτωβρίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung